

Ο υπουργός Δικαιοσύνης, Γιάννης Χατζηστέργος, δεν είναι συγγενής μου, ούτε μάς συνδέει κάποια φιλία και άλλωστε -όπως συνηθίζω- τηρώ αποστάσεις από τις εξουσίες, άρα δεν μπορώ να κατηγορηθώ ότι μεροληπτώ ή τον κολακεύω από κάποιο συμφέρον. Όμως παρακολουθώ την πολιτική σταδιοδρομία του από τότε που ήταν δημοτικός σύμβουλος στο Κάντερμπερι και ο αξέχαστος Τάκης Καλδής με είχε προειδοποιήσει ότι ο Γιάννης Χατζηστέργος είχε μέλλον στην πολιτική.

Σαν μπάριστερ, ο κ. Χατζηστέργος έχαιρε μεγάλης εκτίμησης στο Εργατικό Κόμμα που τού ανέθεσε να το εκπροσωπήσει τότε στην αναθεώρηση των ορίων για τις πολιτειακές βουλευτικές έδρες και τελικά τού έδωσε το χρίσμα να εκλεγεί στο πολιτειακό Κοινοβούλιο.

Όταν ο αλήστου μνήμης πρέμιερ, Μπομπ Καρ, αγνοούσε τον κ. Χατζηστέργος στους ανασχηματισμούς της κυβέρνησής του, εμείς τού υπενθυμίζαμε τακτικά ότι δεν έχει καλύτερους στην κοινοβουλευτική ομάδα για να διορίσει υπουργούς.

Φυσικά, ο Μπομπ Καρ δεν χρειαζόταν εμάς να τού αποκαλύψουμε τις ικανότητές τού κ. Χατζηστέργος και τελικά τού ανέθεσε ένα υ-

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμος και...μη

μη

πουργείο στο οποίο διέπρεψε, όπως διαπρέπει σε όποιο υπουργείο υπηρετεί, αλλά σ' αυτό το Εργατικό Κόμμα της ΝΝΟ, άνθρωποι σαν τον κ. Χατζηστέργος δεν έχουν μέλλον σε αρχηγικές θέσεις.

Πριν μερικές ημέρες γράψαμε ότι, παρά τις αναμφισβήτητες ικανότητές του, ο κ. Χατζηστέργος

και όπως πάντα γράφουμε τη γνώμη μας.

Όμως, ώ τού θαύματος!, μερικές ημέρες μόνο μετά την αναφορά μας στον κ. Χατζηστέργος από σύμπτωση ο συμπαθής πολιτικός ανέλαβε καθήκοντα πρέμιερ της ΝΝΟ για μια ημέρα μόνο την περασμένη Κυριακή επειδή η πρέμιερ,

Ο "πρέμιερ" Γιάννης Χατζηστέργος

δεν πρόκειται να γίνει πρέμιερ επειδή είναι σεμνός, χαμηλών τόνων και αποφεύγει τις "κακές παρέες" στο Κόμμα του που αποφασίζουν ποιός θα είναι ο αρχηγός. Υποπτεύομαι ότι ο κ. Χατζηστέργος διαφωνεί με τις απόψεις μου αφενός επειδή είναι μετριόφρων και αφετέρου πιστός στο κόμμα του, όμως εμείς αυτά πιστεύουμε

Κριστίνα Κενίλι, άρχισε διακοπές. Προχθές Δευτέρα ανέλαβε καθήκοντα πρέμιερ η αντιπρόεδρος της κυβέρνησης, Καρμέλ Τέμπιτ, που επέστρεψε από τις διακοπές της και ο κ. Χατζηστέργος είναι τώρα αναπληρωτής Θησαυροφύλακας.

Από την θέση αυτή ο κ. Χατζηστέργος απάντησε προχθές σε δη-

μοσιεύματα σύμφωνα με τα οποία η ΝΝΟ είναι τελευταία και καταϊδρωμένη στο αγώνα για οικονομική ανάπτυξη ανάμεσα στις πολιτείες, ισχυριζόμενος ότι υπάρχουν ενδείξεις ουσιαστικής προόδου στην οικονομία της πολιτείας μας, που είναι και η πραγματικότητα. Όμως, μόνο ένα οικονομικό θαύμα θα σώσει την πολιτειακή κυβέρνηση από εκλογική ήττα, ή ένα θανατηφόρο παραπάτημα της πολιτειακής αντιπολίτευσης, μάλλον απίθανο και τα δύο.

Γεγονός είναι ότι η ΝΝΟ γλίτωσε την οικονομική ύφεση με την υπόλοιπη Αυστραλία, αλλά η ύφεση στον τομέα στέγασης είναι τόσο μεγάλη που τα ενοίκια άρχισαν να γίνονται δυσβάσταχτα, ενώ η έλλειψη καινούργιων σπιτιών ανεβάζει στα ύψη τις αξίες των παλαιών. Προσθέσετε σε αυτά την κατάσταση στα νοσοκομεία, τα σχολεία κλπ. μαζί με την ακρίβεια στα μέσα συγκοινωνίας, στους λογαριασμούς νερού και ηλεκτρικού ρεύματος για να βγάλετε τα δικά σας συμπεράσματά για το εκλογικό αποτέλεσμα τον Μάρτιο 2011.

Ο κ. Χατζηστέργος ίσως είναι το χελιδόνι στο Εργατικό Κόμμα ΝΝΟ, αλλά μόνος του δεν μπορεί να φέρει την άνοιξη.

* Μπάρναμπι Τζόις

Η γλώσσα η λανθάνουσα την αλήθεια λέει και με την φόρα που πήρε ο παπατρέχας σκιώδης υπουργός Οικονομικών και γεροϋσιαστής τού Εθνικού Κόμματος, Μπάρναμπι Τζόις, για να μηδενίσει το έργο της ομοσπονδιακής κυβέρνησης είπε κατά λάθος την αλήθεια για τις προτεραιότητες τού Συνασπισμού. Καταδικάζοντας τις δαπάνες της κυβέρνησης Ραντ για όλα τα σχολεία της χώρας, ο κ. Τζόις είπε ότι την οικονομική ανάπτυξη δεν φέρνουν οι αιθουσες σχολείων, αλλά εμπορεύματα από την Αυστραλία πάνω σε πλοία που τα μεταφέρουν στο εξωτερικό.

Ο Συνασπισμός ποτέ δεν ήταν φίλα προσκείμενος στα σχολεία, ιδίως τα δημόσια, αλλά για πρώτη φορά το έκανε ξεκάθαρο ένας σημαίων πολιτικός του.

Ο κ. Τζόις δεν θέλει να βελτιωθούν τα σχολεία της Αυστραλίας επειδή δεν φέρνουν κέρδη, που είναι το Α και το Ω τού νεοφιλελευθερισμού, αλλά το ίδιο συμβαίνει με τα δημόσια νοσοκομεία και τα πανεπιστήμια. Τί προτείνει, λοιπόν, ο λογιστής από την επαρχία αν ποτέ διοριστεί υπουργός Οικονομίας της χώρας μας; Θα σταματήσει τις επενδύσεις στα δημόσια σχολεία, τα νοσοκομεία και τα πανεπιστήμια για να δείχνει πλεόνασμα ο προϋπολογισμός;

Σε μια ιδεώδη νεοφιλελεύθερη κοινωνία δεν θα υπάρχουν δημόσια σχολεία, νοσοκομεία και πανεπιστήμια, αλλά μόνο κερδοφόρα ιδιωτικά, στα οποία θα φοιτούν και θα θεραπεύονται αυτοί που έχουν χρήματα για να πληρώσουν το κόστος.

Όπως λένε οι Έλληνες, ο καθένας για τον εαυτό του και ο Θεός για όλους!

* Το δράμα των Κοπτών

Ενώ στην Αυστραλία συνεχίζονται οι επιθέσεις εναντίον Ινδών, στην Αίγυπτο συνεχίζεται το δράμα των Κοπτών, δηλαδή αιγυπτίων χριστιανών, που δέχονται επιθέσεις πολλές φορές φονικές από φανατικούς μουσουλμάνους. Πρόσφατα δολοφονήθηκαν στην Ανω Αίγυπτο επτά Κόπτες και τραυματίστηκαν πολλοί άλλοι σε επίθεση μουσουλμάνων. Ο θρησκευτικός ρατσισμός δεν είναι λιγότερο αποκρουστικός από τον φυλετικό και είναι εξίσου επικίνδυνος με θύματα συνήθως θρησκευτικές μειονότητες.

Οι Κόπτες είναι περίπου 10 εκατομμύρια στην Αίγυπτο, αλλά είναι οι πιο μορφωμένοι, πιο επιτυχημένοι και σε υψηλότερα αξιώματα από τους μουσουλμάνους συμπατριώτες τους και οι ίδιοι πιστεύουν ότι είναι οι πραγματικοί

απόγονοι των αρχαίων Αιγυπτίων.

Έχουν δική τους γλώσσα που έχει τις ρίζες της στα ιερογλυφικά που τώρα χρησιμοποιείται σχεδόν αποκλειστικά μόνο σε θρησκευτικές τελετές τους. Οι Κόπτες είναι Μονοφυσίτες Ορθόδοξοι και στην Αυστραλία υπάρχουν περίπου 100.000 με την πλειοψηφία τους στο Σίδνεϊ όπου λειτουργούν περισσότερες από δέκα εκκλησίες τους.

* Ιδού οι λυμεώνες...

Εγγραψε ο Ρούσσο Βρανάς στα «ΝΕΑ»:

«Μια πρόσκληση από τον σκηνοθέτη Μάικλ Μουρ 'Φίλοι μου, επιτέλους έφτασε η ώρα γι' αυτό που το περιοδικό 'Τάιμ' χαρακτήρισε 'magnum opus'.

Δεν τα πηγαίνω καλά με τα Λατινικά, αλλά μου φάνηκε μάλλον κάτι καλό. Δύο χρόνια γύριζα τη νέα μου ταινία 'Καπιταλισμός, μια ερωτική ιστορία'. Σίγουρα θα εξοργίσει πολλούς από εσάς. Αλλά και θα σας αναπτερώσει τις ελπίδες ότι μπορείτε να αλλάξετε αυτή την αρρωστημένη κατάσταση».

Τι δείχνει η νέα ταινία του; Τραπεζίτες που έπιασαν με την κρίση την καλή σαν να ήταν ληστές. Πιλότους αεροπορικών εταιρειών που ζουν με κουπόνια (τόσο πολύ κουτσούρεψαν τον μισθό τους). Δικαστές που παίρνουν μίζες για να βάζουν αθώα παιδιά σε ιδιωτικές φυλακές. Δημοσιογράφους που δηλώνουν ότι δεν δίνουν δεκάρα για τη δημοκρατία προκειμένου να σωθεί ο καπιταλισμός. Ανθρώπους που τους πετούν στον

δρόμο επειδή δεν μπορούν να ξεπληρώσουν το δάνειο για το σπίτι τους (μια έξωση κάθε επτάμισι δευτερόλεπτα γίνεται στις ΗΠΑ). Άλλο να ξέρει κανείς ότι αυτά τα πράγματα συμβαίνουν κι άλλο να τα βλέπει να γίνονται μπροστά στα μάτια του.

Ο Μάικλ Μουρ δεν δείχνει απλώς. Λέει ονόματα. Κατονομάζει τις ασφαλιστικές εταιρείες που θησαυρίζουν από τα ασφαλιστήρια ποντάροντας στον πρόωρο θάνατο των ασφαλισμένων. Κατονομάζει εκείνους που έκλεψαν τις συντάξεις των εργαζομένων και ξεπούλησαν το μέλλον των παιδιών τους, εκείνους που νόμιζαν ότι θα πιστεύαμε το μεγάλο ψέμα τους ότι τάχα η μεγάλη κρίση προκλήθηκε από ανθρώπους χαμηλού εισοδήματος που έπαιρναν δάνεια, τα οποία δεν μπορούσαν να αντέξουν. «Είναι μια ιστορία με κλέφτες και αστυνόμους», λέει για την ταινία του ο Μάικλ Μουρ. «Μόνο που αυτήν τη φορά οι κλέφτες φορούν κοστούμια και γραβάτες».

* Καλόο!

Ο μικρός μπαίνει ένα βράδυ ξαφνικά στην κρεβατοκάμαρα των γονιών του και βρίσκει την μαμά του να είναι σκαρφαλωμένη πάνω στον μπαμπά του και να πηγαίνει πάνω κάτω. Με το που τον βλέπουν οι γονείς του σταματούν και η μητέρα του γρήγορα «κατεβαίνει» και τυλίγεται στα σκεπάσματα.

«Τι κάνατε;», ρωτάει ο μικρός.

«Εεεε... ο μπαμπάς σου έχει μεγάλη κοιλιά και μερικές φορές πρέπει να ανέβω πάνω του και να την πιάσω για να γίνει ίσια», του απαντάει η μητέρα του.

«Χάνεις το χρόνο σου μαμά», λέει πάλι ο μικρός, «όταν εσύ πας για ψώνια η κυρία από δίπλα έρχεται, πέφτει στα γόνατα και του την ξαναφουσκώνει».

Ακόμη ένα:

Μία μέρα καθώς η Μαρία καθάριζε στη σοφίτα του σπιτιού, βρήκε ένα μικρό κουτί... Περιέργη το άνοιξε και βρήκε 3 αυγά και 10.000 ευρώ. Λίγο καχύποπη ρωτάει τον άνδρα της, με τον οποίο ήταν 25 χρόνια παντρεμένοι, για το κουτί.

- Α, αυτό, λέει ο άνδρας της. Κάθε φορά που σε κεράτωνα έβαζα ένα αυγό στο κουτί.

Η Μαρία στεναχωρήθηκε, αλλά σκέφτηκε ότι 3 απιστίες σε 25 χρόνια γάμου δεν ήταν και τόσες πολλές.

- Και τι είναι τα 10.000 ευρώ; Ρωτάει ξανά.

- Α, κάθε φορά που μάζευα 12 αυγά, τα πούλαγα!

